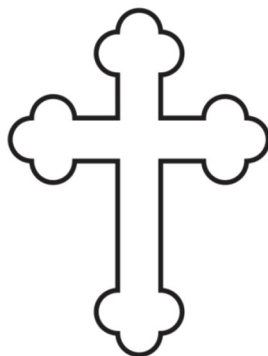

ВЕЧЕ ВЕЛИКОГ ПЕТКА

Јутрење Велике Суботе са Статијама

ВЕЧЕ ВЕЛИКОГ ПЕТКА
Јутрење Велике Суботе са Статијама

Свештеник: Благословен Бог наш свагда, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Свештеник: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе небесни, Утешитељу, Душе Истине, који си свуда присутан и све испуњаваш, Ризнице добара и Даваоче живота, дођи и усли се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте и спаси, Благи, душе наше.

Чтец: Свети Боже, свети Крепки, свети Бесмртни, помилуј нас. *(Трипут)*

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе, помилуј. *(Трипут)*

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као што је на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је Твоје царство, и сила, и слава Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек у векове векова.

Чтец: Амин.

Господе, помилуј. *(Дванаест пута)*

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

И три поклона.

Псалам 19.

Услишиће те Господ у дан жалости, заштитиће те Име Бога Јаковљевог. Послаће ти помоћ са светиње, и са Сиона заштитиће те. Опоменуће се сваке жртве твоје, и свеспаљеница твоја биће обилна. Даће ти Господ по срцу твоме, и све намере твоје испуниће. Обрадоваћемо се спасењу твоме, и Именом Господа Бога нашега величаћемо се. Испуниће Господ све молбе твоје. Сада познах да Господ спасе Помазаника Свога, услишиће га са неба светог Свога; моћно је спасење деснице Његове. Једни (се хвале) колима, и други коњима, а ми ћемо се величати Именом Господа Бога нашега. Они се саплетоше и падоше, а ми устасмо и исправисмо се. Господе, спаси цара, и услиши нас, у дан у који Те призовемо.

Псалам 20.

Господе, силом Твојом узвеселиће се цар, и спасењу Твоме обрадоваће се веома. Жељу срца његовог Ти си му дао, и молитве усана његових ниси га лишио. Јер си га предусрео благословом добротним, ставио си на главу његову венац од драгог камења. Живота је тражио од Тебе, и дао си му дужину дана у век века. Велика је слава његова у спасењу Твоме, славу и величанство ставићеш на њега. Јер ћеш му дати благослов у век века, развеселићеш га радошћу лица Твога. Јер се цар узда у Господа, и милошћу Вишњег неће се поколебати. Нека се окрене рука Твоја на све непријатеље Твоје, десница Твоја да нађе све који Те мрзе. Јер ћеш их учинити као пећ зажарену, у време (гњева) лица Твога. Господ ће их гњевом Својим смутити, и огањ ће их прогутати. Род њихов са земље погубићеш и семе њихово између синова човечијих, јер подигоше зло на Тебе, смислише замисао коју не могу извршити. Јер ћеш их натерати у бекство, с осталима Твојима погодићеш лице њихово. Уздигни се, Господе, снагом Твојом, певаћемо и псалмопојати силе Твоје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Чтец: Свети Боже, свети Крепки, свети Бесмртни, помилуј нас. *(Трипут)*

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе, помилуј. *(Трипут)*

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као што је на небу; хлеб наш засушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је Твоје царство, и сила, и слава Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек у векове векова.

Чтец: Амин.

И ове тропаре:

Спаси, Господе, народ Твој, и благослови наслеђе Твоје; победу даруј правовернима над (свима) непријатељима, и Крстом Твојим чувај народ Твој православни.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Узневши се на Крст добровољно, истоименом Твоме новом народу даруј милости Твоје, Христe Боже; узвесели силом Твојом православни и христољубиви род наш, победу дајући над непријатељима, јер за помоћ има Твоје оружје мира, (Крст), као непобедиву победу.

Сада и увек и у векове векова. Амин.

Заштито силна и непостидна, не презри, Блага, мољења наша, Свехвална Богородице;

утврди православне хришћане, спаси оне које си позвала да царују, и даруј им победу са неба, јер си родила Бога, Једина Благословена.

Свештеник: Помилуј нас, Боже, по великој милости Твојој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Појци: Господе, помилуј. *(Трипут)*

Свештеник: Још се молимо за Преосвештеног Епископа нашега (ИМЕ).

Појци: Господе, помилуј. *(Трипут)*

Свештеник: Још се молимо за сву браћу и за све православне хришћане.

Појци: Господе, помилуј. *(Трипут)*

Свештеник: Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу уносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Појци: Амин. Именом Господњим благослови, оче (свети владико).

Свештеник: Слава Светој и Јединосушној и Животворној и Нераздељивој Тројици, свагда, сада и увек и у векове векова.

Појци: Амин.

И почињемо Шестопсалмије, слушајући са сваким ђутањем и умиљењем. Чредни пак брат, или Предстојатељ, са побожношћу и страхом Божјим твори:

Слава на висини Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. *(Трипут)*

Господе, усне моје отвори, и уста ће моја објавити славу Твоју. *(Двапут)*

Псалам 3.

Господе, што се умножише они који ме утњетавају? Многи устају на мене, многи говоре души мојој: Нема му спасења у Богу његовом. А Ти си, Господе, заштитник мој, слава моја, и подижеш главу моју. Гласом мојим ка Господу виках, и услиша ме са свете горе Своје. Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштитити. Нећу се уплашити од мноштва народа, који ме около нападају. Устани, Господе, спаси ме, Боже мој, јер си Ти поразио све који ми узалуд непријатељују, зубе грешника скршио си. Господње је спасење, и на народу Твоме благослов је Твој.

(И опет)

Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштитити.

Псалам 37.

Господе, немој ме јарошћу Твојом карати, нити ме гњевом Твојим казнити. Јер стреле Твоје забодоше се у мене, и спустио си на ме руку Твоју. Нема исцељења телу моме од лица гњева Твога, нема мира у костима мојим од лица грехова мојих. Јер безакоња моја превазиђоше главу моју, као бреме тешко оптеретише ме. Усмрдише се и загнојише ране моје, од лица безумља мога. Пострадах и скруших се до краја, сав дан постиђен ходих. Јер се слабине моје испунише поругама, и нема исцељења телу моме; злостављан бих и унижен веома, риках од уздисања срца мога. Господе, пред Тобом је сва жеља моја, и уздисање моје од Тебе се не скри. Срце моје смути се, остави ме снага моја, и светлост очију мојих и она није са мном. Пријатељи моји и ближњи моји спрам мене дођоше и сташе, и најближи моји на одстојању стадоше. Тражитељи душе моје ужурбаше се, и који ми

искаху зла говорише погубне ствари, и по цео дан смишљаху лукавства. А ја као глув не слушах, и као нем не отварах уста своја; и бејах као човек који не чује, и који у устима својим нема оправдања. Јер у Тебе се, Господе, поуздах; Ти ћеш ме услишити, Господе Боже мој. Јер рекох: Да ми се не порадују непријатељи моји; и у спотицању ногу мојих бише нада мном велеречиви. А ја сам на ударце спреман, и бол је мој стално преда мном. Јер безакоње моје ја ћу објавити, и бринућу се за грехе своје. А непријатељи моји уживају, и осилише се нада мном, и умножише се који ме мрзе неправедно; који ми узвраћају зло за добро оклеветаше ме, јер идох за добротом. Не остави ме, Господе; Боже мој, не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога.

(И опет)

Не остави ме, Господе; Боже мој, не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога.

Псалам 62.

Боже, Боже мој, к Теби јутрењујем. ожедне Тебе душа моја, колико пута Теби (чезне) тело моје, у земљи пустој и непроходној и безводној. Тако се у Светом (храму) јавих Теби, да видим силу Твоју и славу Твоју. Јер је боља милост Твоја од живота (многих); уста моја похваљиваће Те. Тако ћу Те благосиљати у животу моме, у Име Твоје подизаћу руке своје. Као од сала и масти да се насити душа моја, и уснама радости хвалиће (Те) уста моја. Када бих Те спомињао на постељи мојој, у јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати десница Твоја. Они узалуд тражише душу моју; сићи ће у дубине земље, предани ће бити мачевима, постаће удео лисицама. А цар ће се радовати у Богу, хвалиће се свако ко се Њиме заклиње; јер се затворише уста оних који говоре неправду.

(И опет)

У јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати Десница Твоја.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, алилуја, алилуја. Слава Теби, Боже. (Трипут, прекрстимо се, без поклона)

Господе, помилуј. (Трипут)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Свештеник, пак, говори Молитве јутарње тајно, стојећи гологлав пред Светим дверима.

Псалам 87.

Господе, Боже спасења мога, дању и ноћу виках пред Тобом. Нека изађе преда Те молитва моја, приклони ухо Твоје мољењу моме. Јер се душа моја испуни зала, и живот се мој спусти до ада. Прибројан бих онима који силазе у гроб, постадох као човек беспомоћан, међу мртвима слободан. Као смртно рањени што леже у гробу, којих се више

не сећаш, и који од руке Твоје бише одбачени. Поставише ме у јаму најдубљу, у места мрачна, и у сенку смрти. На мени се утврди јарост Твоја, и све валове Твоје навео си на ме. Удаљио си познанике моје од мене, поставише ме за гађење себи; предан бих, и не излажах. Очи моје изнемогоше од сиромаштва; виках к Теби, Господе, сав дан, пружах к Теби руке своје: Еда ли ћеш мртвима чинити чудеса? или ће (их) лекари васкрснути, па ће се исповедати Теби? Еда ли ће неко у гробу казивати милост Твоју, и истину Твоју у пропасти? Еда ли ће у тами бити позната чудеса Твоја, и правда Твоја у земљи заборављеној? И ја к Теби, Господе, завапих, и јутром молитва моја претиче Те. Зашто, Господе, одбацујеш душу моју, одвраћаш лице Твоје од мене? Сиромаш сам ја и у трудовима од младости своје. И уздигнут будући, понизих се и изнемогох. На мене дођоше љутње Твоје, устрашења Твоја потресоше ме, опколише ме као вода сав дан, окружише ме скупа. Удаљио си од мене пријатеља и ближњег, и познанике моје од несреће (моје).

(И опет)

Господе Боже спасења мога, дању и ноћу вичем пред Тобом. Нека изађе преда Те молитва моја; приклони ухо Твоје мољењу моме.

Псалом 102.

Благослови, душо моја, Господа, и све што је у мени Име свето Његово. Благослови душо моја Господа, и не заборављај сва ударја Његова. Који очишћује сва безакоња твоја, и исцељује све болести твоје. Који избавља од трулежи живот твој, Који те венчава милошћу и добротама. Који испуњује добрима жеље твоје, обновиће се као у орла младост твоја. Чини милостињу Господ, и суд свима онеправдованима. Казао је путеве Своје Мојсију, синовима Израилевим вољу Своју. Милосрдан је и милостив Господ, дуготрпељив и много милостив. Неће се до краја гњевити, нити ће до века срдити се. Није нам по безакоњима нашим учинио, нити је по гресима нашим узвратио. Јер по висини неба од земље, утврдио је Господ милост Своју на онима који Га се боје. Колико је далеко исток од запада, удаљио је од нас безакоња наша. Као што милује отац синове, помилова Господ оне који Га се боје. Јер Он позна саздање наше, сети се да прах јесмо. Човек је као трава, дани његови, као цвет пољски, тако прецвете. Јер изиђе дух из њега, и нема га, и не познаје више место своје. А милост је Господња од века до века на онима који Га се боје, и правда је Његова на синовима синова оних који чувају завет Његов, и памте заповести Његових да их извршују. Господ је на небу припремио престо Свој, и Царство Његово влада над свима. Благословите Господа сви Анђели Његови, моћни снагом творећи реч Његову, да чујете глас речи Његових. Благословите Господа све Силе Његове, служитељи Његови творећи вољу Његову. Благословите Господа сва дела Његова. На сваком месту владавине Његове, благослови душо моја Господа.

(И опет)

На сваком месту владавине Његове, благослови душо моја Господа.

Псалам 142.

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ погна душу моју, унизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у мени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане старе, размишљао о свим делима Твојим, у творевинама руку Твојих поучавах се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан онима који силазе у гроб. Чувши ме учини ми ујутро милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажи ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох душу моју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер Теби прибегах. Научи ме творити вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме, правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом уништићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

(И опет)

Услиши ме, Господе, у правди Твојој, и не иди на суд са слугом Твојим. *(Двапут)*
Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, алилуја, алилуја. Слава Теби, Боже. (Трипут, прекрстимо се и уз поклон сваки пут)

Велика јектенија

Ђакон (Свештеник): У миру Господу се помолимо.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): За мир свега света, за непоколебивост светих Божјих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): За свјатјејшег патријарха (ИМЕ) и преосвештеног епископа нашега (ИМЕ), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): За благоверни и христољубиви род наш и за све православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику, Господу се помолимо.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): За овај град (или: за ово село; или: за свету обитељ ову), за сваки град, крај и оне који са вером бораве у њима, Господу се помолимо.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): За оне који плове, за путнике, болеснике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): Да нас избави од сваке невоље, гнева, опасности и тескобе, Господу се помолимо.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Појци: Теби, Господе.

Свештеник: Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Појци: Амин.

2. глас

Ђакон (Свештеник): Бог је Господ, и јави се нама; благословен Који долази у Име Господње.

Стих 1: Исповедајте се Господу, јер је Благ, јер је до века милост Његова.

Појци: Бог је Господ, и јави се нама; благословен Који долази у Име Господње.

Стих 2: Обишавши, опколише ме, и Именом Господњим противих им се.

Појци: Бог је Господ, и јави се нама; благословен Који долази у Име Господње.

Стих 3: Нећу умрети, него ћу жив бити, и казивати дела Господња.

Појци: Бог је Господ, и јави се нама; благословен Који долази у Име Господње.

Стих 4: Камен који одбацише зидари, он поста глава од угла. То би од Господа, и дивно је у очима нашим.

Појци: Бог је Господ, и јави се нама; благословен Који долази у Име Господње.

Тропари, 2. глас

Благолики Јосиф скинувши с дрвета пречисто Тело Твоје, плаштаницом чистом и мирисима обави, у гробу новом сахранивши положи.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Када си сишао к смрти, Животе бесмртни, тада си Ад умртно блистањем Божанства; а када си умрле из преисподње васкрсао, све Силе Небеске клицаху: Животодавче Христe Боже наш, слава Теби.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Мироносицама женама крај гроба пришав анђео говораше: мириси мртвима приличе, а Христос се показа трулежи стран.

Погреб Господа Нашега Исуса Христа

Статија Прва

5. глас

1. Благословен си, Господе, научи ме наредбама Твојим.

Благо онима којима је пут чист, који ходе у закону Господњем.

2. Животе Христe, у гроб си положен био, и анђелске војске се ужасаваху, славећи Твоје снисхођење.

Благо онима који чувају откривења Његова, свим срцем траже Га.

3. Животе како умиреш? Како и у гробу боравиш, а рушиш царство смрти, и мртве из Ада васкрсаваш?

Који не чине безакоње, ходе путевима Његовим.

4. Величамо Те Исусе Царе, и поштујемо погреб и страдања твоја, којима си спасао нас од пропасти.

Ти си дао заповести своје, да се чувају добро.

5. Исусе Свецаре, Који си поставио мере земљи, у малом гробу данас боравиш, подижући мртве из гроба.

Кад би путеви моји били управљени да чувам наредбе Твоје!

6. Исусе Христe мој, Царе свега, шта си тражио дошавши онима који су у Аду? или да избавиш род човечији?

Онда се не бих постидео, пазећи на заповести Твоје.

7. Господар свега, види се мртав, и у нови гроб полаже се, Онај који је испразнио гробове мртвих.

Хвалио бих Те с правим срцем, учећи се праведним законима Твојим.

8. Животе Христe, у гроб си положен био, и смрћу својом смрт си уништио, и источио си живот свету.

Чуваћу наредбе Твоје, немој ме оставити сасвим.

9. Са злочинцима као злочинац, био си сматран, Христe, оправдавајући све нас, од злочина старог кушача.

Како ће младић очистити пут свој? Владајући се по Твојим речима.

10. Диван лепотом изнад свих људи, као безобличан јавља се мртав, Онај Који је украсио природу свега.

Свим срцем својим тражим Тебе, не дај ми да заћем од заповести Твојих.

11. Ад како ће поднети, долазак Твој, Спасе, а да сместа помрачен не буде разорен, ослепљен блистањем зоре светлости Твоје.

У срце своје затворио сам реч Твоју, да Ти не грешим.

12. Исусе слатки мој, и спасоносна светлости, како си се сакрио у гробу мрачном? О неисказаног и неизрецивог трпљења!

Благословен си, Господе, научи ме наредбама својим.

13. У недоумици је и природа умна, и множина бестелесна, Христе, због тајне неисказаног и неизрецивог Твога погребља.

Устима својим јављам све судове уста Твојих.

14. О чуда необичних! О ствари нових! Давалац даха мог, носи се бездахан, сахрањиван рукама Јосифовим.

На путу откривења Твојих радујем се као за велико богатство.

15. И у гроб си зашао, и од недара, Христе, Оца Твог, никада се ниси Ти одвојио; то је чудно и преславно уједно.

О заповестима Твојим размишљам, и пазим на путеве Твоје.

16. Истинити Цар неба и земље, ако си и у маленом гробу затворен, сва твар Те је познала, Исусе.

Наредбама Твојим тешим се, не заборављам речи Твоје.

17. Када си положен у Гроб, Саздатељу Христе, темељи се Ада поколебаше, и гробови се људи отворише.

Учини милост слуги својој, да бих живео и чувао реч Твоју.

18. Онај који држи земљу десницом, умртвљен телом држи се под земљом, избављајући мртве од адскога ропства.

Отвори очи моје, да бих видео чудеса закона Твога.

19. Из трулежи уста, живот мој, Спаситељу, кад си умро и мртвима дошао, и поломио доворотнике Ада.

Гост сам на земљи, немој сакрити од мене заповести твоје.

20. К'о светлости свећњак, Тело Божије сада, скрива се под земљу као под спудом, и одгони таму која је у Аду.

Изнеможе душа моја желећи без престанка познати судове твоје.

21. Сабира се мноштво умне војске, са Јосифом и Никодимом, да Тебе несместивог погребу у гробу малом.

Ти си страшан проклетим охолицима, које застрањују од заповести твоје.

22. Умртвљен си вољно, и стављен под земљу, животочни Исусе мој, да би мене оживео умртвљена преступом горким.

Одврати од мене руг и срамоту, јер чувам откривења твоја.

23. Сва твар измени се страдањем Твојим, Исусе, јер све састрадаваше Теби, знајући Те, Речи, као Сведржитеља свега.

Седи кнезови и договарају се на мене; а слуга твој размишља о наредбама твојим.

24. Ад свепрождрљиви у утробу своју, примивши Те Исусе, камен живота као мртва, поврати мртве које прогута од века.

Откривења су твоја утеха моја, саветници моји.

25. У гроб нови, положен си био, Христе, и природу си људску обновио, васкрснвши богодолично из мртвих.

Душа моја лежи у праху; оживи ме по речи твојој.

26. Сишао си на земљу, да спасеш Адама, но не напавши га на земљи, Владико, чак до Ада сишао си тражећи га.

Казујем путеве своје, и чујеш ме; научи ме наредбама својим.

27. Затресе се страхом, сва земља, Речи, и Даница зраке своје сакри, када се у земљу сакри твоја највећа светлост.

Уразуми ме о путу заповести својих, и размишљаћу о чудесима твојим.

28. Као човек, дакле, умиреш својом вољом, Спасе, а као Бог мртве си подигао из гроба, и дубине греховне.

Сузе пролива душа моја од туге, окрепи ме по речи својој.

29. Кропећи Те, о Исусе, сузоточним ридањем, Пречиста матерински вапијаше: како ћу Те, Сине сахранити?

Пут лажни уклони од мене и закон свој даруј ми.

30. Као зрно пшенично, зашавши у недра земље, узвратио си пребогат клас, васкрсавши људе који су од Адама.

Пут истини изабрах, законе твоје тражим.

31. Под земљу се сакри, као сунце сада, и ноћу смртном покрио се јеси; но изграни најсветлији Спасе.

Прионух за откривења твоја, Господе; немој ме осрамотити.

32. К'о што месец, Спасе, сунчани круг скрива, и Тебе, гроб је сада сакрио, који си смрћу скончао телесно.

Путем заповести твојих трчим, јер си раширио срце моје.

33. Живот Христос окусивши смрт, ослободи људе од смрти, и сад свима дарује живот.

Покажи ми, Господе, пут наредба својих, да га се држим до краја.

34. Умртвљеног некада Адама завишћу, сада узводиш к животу умртвљењем својим, показујући се, Спасе, нови Адам у телу.

Уразуми ме, и држаћу се закона твога, и чувати га свим срцем.

35. Гледајући Те, Спасе, опружена мртва нас ради, Умни чиновни се ужасаваху, покривајући се крилима.

Постави ме на стазу заповести својих, јер ми је она омиљела.

36. Скинувши Те, Речи, с дрвета мртва, у гроб Те сада Јосиф положи, но васкрсни спасавајући све као Бог.

Превиј срце моје к откровењима својим, а не к лакомству.

37. Био си, Спасе, радост Анђела, сада си им постао и узрок жалости, гледајући Те телом без даха мртва.

Одврати очи моје да не гледају ништавила, путем својим оживи ме.

38. Узнесен бивши на дрво, и живе људе саузносиш, а будући под земљом, васкрсаваш оне који под њом леже.

Испуни слуги својему реч своју да те се боји.

39. Као лав, Спасе, уснувши телом, као неки лавић мртав устајеш, одбацивши старост телесну.

Уклони руг мој, којег се плашим; јер су судови твоји благи.

40. Био си прободен у ребра, Ти који си узео ребро Адамово, и од њега саздао Еву, и источио си изворе очиститељне.

Миле су ми заповести твоје, правдом својом оживи ме.

41. У тајности некад жртвоваху јагње, а Ти јавно жртвован бивши Незлобиви, сву твар си очистио, Спасе.

Нека дође на мене милост твоја, Господе, помоћ твоја по речи твојој.

42. Ко ће исказати страшни начин, ваистину нови! јер Онај који влада тварју, данас страдање прима и умире за нас.

И ја ћу одговорити ономе који ме ружи; јер се уздам у реч твоју.

43. Ризничар живота, како се гледа мртав? говораху ужаснути Анђели; и како се у гроб закључава Бог?

Немој узети нигда од уста мојих речи истине, јер чекам судове твоје.

44. Из ребра Твога, Спасе, копљем прободеног, точиш живот животом из живота, који ме је спасао и оживљаваш ме њим.

И чуваћу закон твој свагда, до века и без престанка.

45. Распротрт на дрвету, сабрао си људе, а прободен у ребра животносна, свима си источио опроштај, Исусе.

Ходићу слободно, јер тражим заповести твоје.

46. Благолики Јосиф, Спасе, са страхом те опрема, и сахрањује долично као мртва, и ужасава се изгледа твога страшног.

Говорићу о откровењима твојим пред царевима, и нећу се стидети.

47. Под земљу сишавши вољно као смртан, узводиш од земље ка небу, отуда отпале, Исусе.

Тешићу се заповестима твојим, које љубим.

48. Иако мртав по спољашњем изгледу, али жив као Бог, о Исусе, Ти узводиш отпале из земље ка небу.

Руке своје пружам к заповестима твојим, које љубим.

49. Иако си био виђен мртав, но живећи као Бог, умртвљене људе оживео си, умртвивши мога умртвитеља.

Руке своје пружам к заповестима твојим, које љубим, и размишљам о наредбама твојим.

50. О радости оне! О сладости многе! којима си, Исусе, испунио оне у Аду, засијавши светлост у дубинама мрачним.

Сети се речи своје к слуги својему, на коју си ми заповедио да се ослањам.

51. Клањам се страдању, певам твој погреб, величам моћ твоју, Човекољупче, којима се ослободих од страсти убитачних.

У невољи мојој теши ме што ме реч твоја оживљава.

52. Мач на Тебе обнажи се, Христе, и мач моћнога се отупљује, а мач Едемски бива побеђен.

Охоли ми се ругају веома; али ја не одступај од закона твојега.

53. Овца Јагње гледајући мртво, пробадана оштрицом ридаше, покренувши и стадо да вапије.

Памтим судове твоје од искона, Господе, и тешим се.

54. Иако се у гроб сахрањујеш, иако у Ад силазиш, ипак си, Спасе, гробове испразнио, и Ад си обнажио, Христе.

Гнев ме обузима на безбожнике, који остављају закон твој.

55. Својом вољом, Спасе, сишавши под земљу, оживио си умрле људе, и узвео их у славу Очево.

Наредбе су твоје песма моја у путничком стану мојем.

56. Један од Тројице, нас ради у телу претрпе срамну смрт, сунце се ужасава а дрхти земља.

Ноћу помињем име твоје, Господе, и чувам закон твој.

57. Као из горког извора, потомци Јудина племена, у ров положише, хранитеља манодавца Исуса.

То је моје, да чувам заповести твоје.

58. Судија на суду стаде, пред неправедним судијом, и осуђен би на смрт неправедну, на дрвету крсном.

Део мој ти си, Господе; наумио сам чувати речи твоје.

59. Горди Израиљу, убиствени народе, шта ти би да Вараву ослободиш, а Спаса крсту да предаш?

Молим ти се из свега срца, смилуј се на мене по речи твојој.

60. Ти који си руком твојом саздао Адама од земље, и њега ради постао човек природом, и разапет био по вољи својој.

Разматрам путеве своје, и обраћам ноге своје к открићењима твојим.

61. Послушавши, Речи, Оца Твога, сишао си чак до Ада страшнога, и васкрсао си род људски.

Хитам, и не устежем се чувати заповести твоје.

62. Авај мени, Светлости света! Авај мени, Светлости моја! Исусе мој свежељени, вапијаше Дјева ридајући горко.

Мреже безбожничке опколише ме, али закона твојега не забрављам.

63. Завидљиви, злочиначки и убиствени народе, барем да се застидисте плаштанице и самога убруса, Васкрслога Христа.

У по ноћи устајем да те славим за праведне судове твоје.

64. Ходи убицо, нечисти учениче, и покажи ми начин твоје злоће, којим си постао издајник Христа.

У заједници сам са свима који се тебе боје и који чувају заповести твоје.

65. Као неки човекољубац, претварао се безумни и слепи, свепагубни и немилосрдни, продавши Миро за новац.

Доброте је твоје, Господе, пуна сва земља; наредбама својим научи ме.

66. Какву си цену имао, за небеско Миро? За Многоценога шта си као достојно примио? Безумље си нашао, најпроклетји Сатано.

Учинио си добро слуги својему, Господе, по речи својој.

67. Ако си сиромасољубац, и жалиш за миром изливеним за очишћење душе, како за злато продајеш Светлозарнога?

Доброј мисли и знању научи ме, јер заповестима твојим верујем.

68. О Божија Речи! О радости моја! Како да поднесем твој тридневни погреб? Сада ми се кида утроба материнска.

Пре страдања свога лутах, а сад чувам реч твоју.

69. Ко ће ми дати воду, и изворе суза? Богоневестна Дјева вапијаше, да оплачем слаткога ми Исуса.

Ти си добар, и добро чиниш; научи ме наредбама својим.

70. Авај мени, горе и увале, и множино људи, плачите и сви ридајте са мном, Матером Бога вашег.

Охоли плету на мене лаж, али се ја свим срцем држим заповести твојих.

71. Када ћу видети, Спасе, Тебе безвремену светлост, радост и сладост срца мојега? Дјева горко вапијаше.

Задригло је срце њихово као сало, а ја се тешим законом твојим.

72. Иако си Ти, Спаситељу, као камен одрезан, примио сечење, ипак си реку живу источио, као извор живота.

Добро ми је што страдам, да се научим наредбама твојим.

73. Ми који се напајамо двоструком реком, излиеном из ребра твога, као из једног извора, бесмртни налазимо живот.

Милији ми је закон уста твојих него тисуће злата и сребра.

74. Вољом показао си се, Речи, у гробу мртав, но живиш, и људе као што си предрекао, подижеш Спасе мој, васкрсењем својим.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

75. Певамо Те, Речи, Тебе Бога свих, са Оцем и Светим Твојим Духом, и славимо твој божански погреб.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

76. Блаженом Те називамо, Богородице чиста, и поштујемо верно тридневно погребчење, Сина Твога и Бога нашег.

Понављамо први тропар:

Животе Христe, у гроб си положен био, и анђелске војске се ужасаваху, славећи Твоје снисхођење.

Мала јектенија

Ђакон (Свештеник): Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Појци: Теби, Господе.

Свештеник: Јер се благослови Име твоје, и прослави се Царство Твоје, Оца, и Сина, и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Појци: Амин.

Статија Друга

5. глас

1. Достојно је величати Тебе Животодавца, Који си на Крсту руке раширио, и сатро моћ непријатеља.

Руке твоје створиле су ме и начиниле ме; уразуми ме, и научићу се заповестима твојим.

2. Достојно је величати Тебе Саздатеља свега, јер твојим страдањем имамо бестрашће, избавивши се од трулежности.

Који се тебе боје, видеће ме, и радоваће се што се уздам у твоју реч.

3. Ужасну се земља, и сунце се сакри, Спасе, када си Ти незалазна светлост, Христe, зашао у гроб телесно.

Знам да су судови твоји, Господе, праведни, и по правди ме караш.

4. Уснуо си, Христе, природно-животним сном у гробу, и из тешког сна греховног, подигао си род људски, као Бог.

Нека буде доброта твоја утеха моја, као што си рекао слуги својему.

5. Једина од жена, без болова родих Те, Чедо, а сада као Родитељка неподношљиве болове трпим због страдања твога, говораше Чиста.

Нека дође к мени милосрђе твоје, и оживим; јер је закон твој утеха моја.

6. Ужасаваху се, Спасе, Серафими, гледајући те горе неразлучна са Оцем, а доле мртва опружена по земљи.

Нек се постиде охоли; јер ме без кривице оборише. Ја размишљам о заповестима твојим.

7. Раздире се храмовна завеса због твога распећа, сакривају светлост небеска светила, Речи, када се Ти, Сунце, сакри под земљу.

Нек се обрати к мени који се тебе боје, и који знаду откривења твоја.

8. Ти који си у почетку једним мигом утврдио куглу земље, бездахан као човек зашао си под земљу, ужасни се, небо, од овог призора.

Срце моје нека буде савршено у наредбама твојим да се не постидим.

9. Зашао си под земљу, Ти који си руком својом саздао човека, да поворке људи од пада подигнеш, свесилном својом десницом.

Чезне душа моја за спасењем твојим, реч твоју чекам.

10. Ходите да свештени плач отпевамо Христу умрлом, као некад жене Мироносице, да са њима и ми чујемо: Радуј се.

Чезну очи моје за речју твојом; говорим: кад ћеш ме утешити?

11. Заиста си Ти, Речи, Миро непотрошиво, зато Ти и миро приношаху, као мртвацу живом, жене Мироносице.

Постадох као мијех у диму, али твојих наредба не заборавих.

12. Погребен разараш царства адова, Христе, а смрт смрћу усмрћујеш, и од трулежи ослобађаш земнорођене.

Колико ће бити дана слуге твојега? Кад ћеш судити онима који ме гоне?

13. Премудрост Божија која излива струје живота, залазећи у гроб оживљава, оне који су у незалазним местима Ада.

Охоли ископаше ми јаму насупрот закону твојему.

14. Да обновим разрушену људску природу хтедох, рањен сам смрћу телесно, Мати моја не кидај се ридањем.

Све су заповести твоје истина; без кривице ме гоне, помози ми.

15. Зашао си под земљу Светлоношче правде, и мртве си као из сна подигао, одагнавши сваку таму која је у Аду.

Умало ме не убише на земљи, али ја не остављам заповести твојих.

16. Семе двоструко природо-животно, данас се са сузама сеје у недра земље, но изникавши, свет ће обрадовати.

По милости својој оживи ме, и чуваћу откривења уста твојих.

17. Уплаши се Адам када Бог хођаше по Рају, а радује се када је у Ад сишао, он који је некад пао, а сада подигнут.

До века је, Господе, реч твоја утврђена на небесима.

18. Жртве сузне приноси Ти Мати Твоја, Христе, телом положеном у гробу, но васкрсни као што си предсказао, вапијући.

Од колена до колена истина твоја; ти си поставио земљу, и стоји.

19. У гробу новом сакривајући Те Јосиф побожно, песме погребне богодоличне пева Ти, помешане са ридањем, Спасе.

По твојој наредби све стоји сад; јер све служи теби.

20. На Крсту Тебе клинцима прикована, гледајући Мати Твоја, Речи, клинцима горке жалости и стрелама, пробада душу.

Да није закон твој био утеха моја, погинуо бих у невољи својој.

21. Тебе сладост свега гледајући Мати, где Те поје горким пићем, сузама лице умива горко.

Заповести твојих нећу заборавити до века, јер ме њима оживљаваш.

22. Рањавам се љуто и утроба ми се кида, Речи, гледајући твоје неправедно заклање, говораше Пречиста с плачем.

Ја сам твој, помози ми, јер тражим заповести твоје.

23. Како да затворим око слатко и уста твоја, Речи? Како да Те мртводолично погребем? Ужасавајући се вапијаше Јосиф.

Безбожници гледају да ме убију; а ја размишљам о твојим откривењима.

24. Јосиф и Никодим, надгробне песме сада певају умрлом Христу, а са њима певају и Серафими.

Свему савршеноме видех крај; али је заповест твоја веома широка.

25. Залазиш под земљу, Спасе, сунце правде, зато се Луна која те је родила жалошћу помрачава, лишавана гледања Тебе.

Како љубим закон твој! Вас дан мислим о њему.

26. Ужасну се Ад, Спасе, гледајући Тебе животодавца, који плениш богатство његово, и подижеш мртве од века.

Заповест твоја чини ме мудријим од непријатеља мојих; јер је са мношвом у век.

27. Сунце јасно сија после ноћи, Речи, а и Ти засијао си јасно по смрти, васкрснувши као из ложнице.

Разумнији постах од свих учитеља својих; јер размишљам о твојим откривењима.

28. Земља примивши у недра Тебе Створитељу, страхом обузета тресе се, Спасе, пробудивши мртве потресом.

Мудрији сам од старца; јер заповести твоје чувам.

29. Никодим и благолики Јосиф, Христе, помазујући Те мирисима сада новим начином, ужасни се, вапијаху, сва земљо.

Од свакога злога пута заустављам ноге своје, да бих чувао реч твоју.

30. Зашао си Светлотворче, и с Тобом зађе светлост сунца; а твар је страхом обузета, проповедајући Тебе Творца свих.

Од наредба твојих не одступај; јер си ме ти научио.

31. Камен углачани, крајеугаони покрива Камен; а човек смртан као смртног Бога покрива сада у гроб; ужасни се земљо!

Како су слатке језику моме речи твоје, слађе од меда устима мојим.

32. Види Ученика кога си љубио, и Матер Твоју, Чедо, и дај глас најслађи, викаше плачући Пречиста.

Од заповести твојих постадох разуман; тога ради мрзим на сваки пут лажни.

33. Ти Речи, као давалац живота, на Крсту прострт Јудејце ниси умртновио, него си васкрсао и њихове мртве.

Реч је твоја жижак нози мојој, и видело стази мојој.

34. Најпре, Речи, када си страдао, ниси имао лепоте нити изгледа, али васкрсавши засијао си, украсивши људе божанским зрацима.

Заклех се да ћу чувати наредбе правде твоје, и извршићу.

35. Зашао си телом у земљу незалазни Светлоношче, и сунце не могавши гледати помрча, још док беше подне.

Поништен сам веома, Господе, оживи ме по речи својој.

36. Сунце, уједно и месец помрчавши, Спасе, показаше се као благоразумне слуге, које се облаче у црну одећу.

Нека ти буде угодна, Господе, добровољна жртва уста мојих, и судовима својим научи ме.

37. Сотник Те познаде као Бога, иако си био умртновљен; Како да Те се коснем рукама, Боже мој? Ужасавам се, вапијаше Јосиф.

Душа је моја у руци мојој непрестано у невољи; али закона твога не забораваљам.

38. Заспа Адам, али смрт ребром изводи; а Ти сада уснуо си, Речи Божија, и из ребара твојих истачеш свету живот.

Безбожници су ми метнули замку; али од заповести твојих не застраних.

39. Уснуо си мало, и оживио си помрле, а васкрсавши, Добри, васкрсао си уснуле од века.

Присвојих откривења твоја за на век; јер су радост срцу моме.

40. Узет си са земље, но источио си вино спасења, животочна Лозо. Прослављам страдање твоје и Крст.

Приволео сам срце своје да твори наредбе твоје на век, до краја.

41. Како Старешине Умних сила поднеше, дрскост распињача, гледајући Те, Спасе, нага, окрвављена, осуђена.

Који преступају закон, ја на њих мрзим, а закон твој љубим.

42. Обручени и најнеправеднији роде Јеврејски, знао си за поновно подизање храма; зашто си осудио Христа?

Ти си заклон мој и штит мој; реч твоју чекам.

43. У одећу поруге облачиш Украситеља свега, Који небо утврди, и земљу украси дивно.

Идите од мене безаконици! И чуваћу заповести Бога свога.

44. Као пеликан птица рањен у ребра твоја, Речи, оживео си твоју умрлу децу, искапавши им животне изворе.

Укрепи ме по речи својој и бићу жив, и немој ме осрамотити у надању мом.

45. Сунце некада заустави Исус секући туђинце, а Ти си себе сакрио, рушећи началника таме.

Утврди ме, и спашћу се, и размишљаћу о наредбама твојим без престанка.

46. Од Отачких недара остао си неодвојив, Милосрдни, и изволео си да постанеш човек, и у Ад сишао си, Христе.

Обараш све који одступају од наредба твојих; јер су помисли њихове лаж.

47. Узет је и распет Онај који је на водама земљу утврдио, и као бездахан сада се у њу полаже, а она не подносећи то потреса се страшно.

Као гар бацаш све безбожнике на земљи; тога ради омиљеше ми откривења твоја.

48. Авај мени, Сине, ридаше Неискусомужна говорећи: јер оног Кога се надах да видим као Цара, сада гледам осуђена на Крсту!

Дрхће од страха твога тело моје, и судова твојих бојим се.

49. Ово ми Гаврил објави, када слети: Царство вечно ће бити, рече, Сина мога Исуса. Чиним суд и правду, не дај ме онима који ме гоне.

50. Јао, изврши се пророштво Симеоново, јер мач твој прободје, срце моје, Емануиле. Одбрани слугу свога на добро његово, да ми не чине силе охоли.

51. Да сте се, о Јудејци, постидели бар оних мртвих, које васкрсе Животодавац, Којега ви из зависти убисте.

Очи моје чезну за спасењем твојим и за речју правде твоје.

52. Видевши Тебе Христе мој, невидљиву светлост, како се бездахан у гроб сакриваш, ужасну се сунце и помрачи светлост.

Учини слуги своје по милости својој, и наредбама својим научи ме.

53. Плакаше горко свенепорочна Мати Твоја, Речи, када у гробу виде Тебе, неизрецивог и беспочетног Бога.

Ја сам слуга твој; уразуми ме, и познаћу откривења твоја.

54. Нетљена Мати Твоја, Христе, гледајући мртвога Тебе, горко Ти говораше: не буди дуго, Животе, међу мртвима.

Ја сам слуга твој; уразуми ме, и познаћу откривења твоја.

55. Ад страшни уздрхта, када виде Тебе бесмртно Сунце славе, и хитро отпушташе сужње.

Тога ради љубим заповести твоје већма него злато и драго камење.

56. Велики и страшни призор сада се посматра! јер Узрочник живота смрт прима, хтевши да оживи све.

Тога ради заповести твоје држим да су верне, на сваки пут лажни мрзим.

57. Пробадан си у ребра, и прикиван рукама, Владико, Ти исцељујући рану из ребара, и неуздржање руку Прародитеља.

Дивна су откривења твоја; за то их чува душа моја.

58. Раније Рахиљина Сина оплакиваху сви укућани, а сада за Сином Дјевиним рида, збор Ученика заједно с Мајком.

Речи твоје кад се јаве, просветљују и уразумљују прости.

59. Шамаре рукама даваху по образу Христу, Који је руком саздао човека, и размрскоа чељусти звери.

Отварам уста своја да одахнем, јер сам жедан заповести твојих.

60. Сви верни сада песмама празнујемо, Христе, твоје распеће и погребјење, избавивши се од смрти погребом твојим.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

61. Беспочетни Боже, Савечни Сине и Душе, као Добар укрепи скиптар народа нашега, против непријатеља.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

62. Родивши живот, свенепорочна Пречиста Дјево, заустави црквене саблазни, и подари мир као Добра.

Понављамо први тропар:

Достојно је величати Тебе Животодавца, Који си на Крсту руке раширио, и сатро моћ непријатеља.

Мала јектенија

Ђакон (Свештеник): Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Појци: Теби, Господе.

Свештеник: Јер си Свет Боже наш, Који на престолу славе херувимске почиваш, и Теби славу узносимо Оцу, и Сину, и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Појци: Амин.

Статија Гређа

3. глас

1. Сви нараштаји, песму приносе погребу твоме, Христе мој!
Погледај ме и смилуј се на ме, као што радиш с онима који љубе име твоје.
2. Скинувши Те с дрвета Ариматејац, и плаштаницом обвивши, у гроб Те сахрањује.
Тврди стопе моје у речи својој, и не дај никаквоме безакоњу да овлада мноме.
3. Мирносице дођоше, миро Теби, Христе мој, носећи премудро.
Избави ме од насиља људскога, и чуваћу заповести твоје.
4. Ходи сва твари, песме исходне, принесимо Творцу.
Светлошћу лица свога обасјај слугу свога, и научи ме наредбама својим.
5. Као мртвог Живога, сви са Мирносицама, помажимо миром премудро.
Очи моје лију потоке, зато што не чувају закона твога.
6. Јосифе треблажени, погребни тело, Христа живодавца.
Праведан си, Господе, и прави су судови твоји.
7. Оне које исхрани Маном, подигоше пету, на Добротвора.
Јавио си правду у откривењима својим, и истину целу.
8. Оне које исхрани Маном, приносе Спасу жуч, и уједно оцат.
Ревност моја једе ме, зато што моји непријатељи заборавише речи твоје.
9. О неразумности, и Христоубиства, пророкоубица!
Реч је твоја веома чиста, и слуга је твој веома љуби.
10. Као безумни слуга, предаде ученик, бездан премудрости.
Ја сам мален и поништен, али заповести твојих не заборављам.
11. Продавши Избавитеља, остаде заробљеник, лукави Јуда.

Правда је твоја правда вечна, и закон твој истина.

12. По Соломону, ров дубок су уста, безаконих Јевреја.

Туга и невоља нађе ме, заповести су твоје утеха моја.

13. На кривим путевима, Јевреја безаконих, трње је и замке.

Вечна је правда у откривењима твојим; уразуми ме, и бићу жив.

14. Јосиф с Никодимом мртводолично сахрањује Створитеља.

Вичем из свег срца: услиши ме, Господе; сачуваћу наредбе твоје.

15. Животодавче Спасе, слава моћи твојој, која је Ад разорила.

Призивам те, помози ми; држаћу се откривења твојих.

16. Видећи Те Пречиста, како лежиш, Речи, матерински плакаше.

Претичем свануће, и вичем; реч твоју чекам.

17. О слатко моје Пролеће, Чедо моје најслађе! Где зађе твоја лепота?

Претичу очи моје јутрењу стражу, да бих размишљао о речи твојој.

18. Плач подиже, Пречиста Твоја Мати, кад си Ти умро, Речи.

Чуј глас мој по милости својој, Господе; по суду свом оживи ме.

19. Жене с мирисима, дођоше да помажу Христа, божанско Миро.

Прикључују се који љубе безакоње; удаљили су се од закона твога.

20. Смрт смрћу умртвљујеш, Ти Боже мој, божанском силом твојом.

Ти си близу, Господе, и све су заповести твоје истина.

21. Превари се варалица, Преварени се избавља, премудрошћу твојом, Боже мој.

Одавно знам за откривења твоја, да си их поставио за на век.

22. На дно Адово, низведен би издајник, у бунар трулежи.

Погледај невољу моју, и избави ме; јер не забрављам закона твога.

23. Трње и замке, путеви су свебедног, безумнога Јуде.

Прими се ствари моје, и одбрани ме, по речи својој оживи ме.

24. Погинуће заједно, сви распињачи твоји, Речи, Сине Божији Свецаре.

Далеко је од безбожника спасење, јер се не држе наредаба твојих.

25. У бунару трулежи, погинуће заједно, сви људи крвници.

Милосрђе је твоје, Господе, велико; по правоме суду свом оживи ме.

26. Сине Божији Свецаре, Боже мој, Саздатељу мој, како си страдање примио?

Много је противника мојих и непријатеља мојих; али ја не одступавам од откривења твојих.

27. Родитељка Сина, на дрво обешеног, гледајући вапијаше.

Видим одметнике, и мрско ми је; јер не чувају речи твоје.

28. Тело Живоносно Јосиф сахрањује скупа с Никодимом.

Гледај, како љубим заповести твоје, Господе, по милости својој оживи ме.

29. Вапијаше Дјева, топло сузе ронећи, прободена срца.

Основа је речи твоје истина, и вечан је сваки суд правде твоје.

30. Светлости мојих очију, најслађе Чедо моје, како Те сада гроб покрива?

Кнезови ме гоне ни за шта, али се срце моје боји речи твоје.

31. Не ридај Мати, јер ово страдам, да бих ослободио Адама и Еву.

Радујем се речи твојој као онај који задобије велики плен.

32. Прослављам Сине мој, крајње твоје милосрђе, ради кога ово страдаш.

Мрзим на лаж и гадим се на њу; љубим закон твој.

33. Био си напојен Милосрдни, оцтом и жучом, старо разрешујући једење.

Седам пута на дан хвалим те за судове правде твоје.

34. Прикован си на Крст, Ти који си некада народ твој, покривао стубом облачним.

Велик мир имају они који љубе закон твој, и у њих нема спотицања.

35. Мирносице, Спасе, дошавши ка гробу, миро Теби принеше.

Чекам спасење твоје, Господе, и заповести твоје извршујем.

36. Устани, Милосрдни, подижући и нас, из дубина Адских.

Душа моја чува откривења твоја, и ја их љубим веома.

37. Васкрсни Животодавче, ронећи сузе говори Мати која Те је родила.

Чувам заповести твоје и откривења; јер су сви путеви моји пред тобом.

38. Похитај да васкрснеш, разрешујући жалост Оне, Која Те је, Речи, чисто родила.

Нека изађе молитва моја преда те, Господе! По речи својој уразуми ме.

39. Небеске силе, ужаснуше се од страха, гледајући Те мртва.

Нека дође мољење моје преда те! По речи својој избави ме.

40. Онима који љубављу и страхом, поштују страдања твоја, даруј разрешење грехова.

Уста ће моја певати хвалу, кад ме научиш наредбама својим.

41. О ужасног и страног виђења, Речи Божија, како Те земља покрива?

Језик ће мој казивати реч твоју, јер су све заповести твоје праведне.

42. Носећи Те некада, Спасе, Јосиф бежаше, и сада Те Други сахрањује.

Нека ми буде рука твоја у помоћи; јер ми омиљеше заповести твоје.

43. Оплакује и рида, Тебе умрлога, Спасе мој, Пречиста Мати Твоја.

Жедан сам спасења твојега, Господе, и закон је твој утеха моја.

44. Ужасавају се умови, страног и ужасног погребца, Тебе Саздатеља свега.

Нека живи душа моја и тебе хвали, и судови твоји нека ми помогну.

45. Покропише гроб, Мирносице миром, дошавши врло рано.

Заћох као овца изгубљена: тражи слугу својега; јер заповести твојих не заборавих.

46. Мир Цркви, спасење народу твоме, даруј твојим васкрсењем.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

47. О Тројице Боже мој, Оче, Сине, и Душе, помилуј свет.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Богородичин

Удостој, Дјево, слуге твоје, да виде Васкрсење Сина Твога.

Ангелски сабор, 5. глас

Благословен си Господе, научи ме наредбама својим.

Ангелски сабор задиви се, видећи међу мртвима, Тебе Спасе, што силу смрти уништи, и са собом Адама подиже, и из пакла ослободи све.

Благословен си Господе, научи ме наредбама својим.

Зашто, о Ученице, мешате миро са сузама жалости? говораше Анђео Мироносицама блистајући у гробу; видите гроб и разумите, јер је Спас васкрсао из гроба.

Благословен си Господе, научи ме наредбама својим.

Врло рано Мироносице хитаху ка гробу твоме наричући; али пред њих стаде Анђео и рече: преста време нарицању, не плачите, него Апостолима васкрсење објавите.

Благословен си Господе, научи ме наредбама својим.

Жене Мироносице, дошавши с мирисима на гроб твој, Спасе, ридаху; а Анђео им рече, говорећи: Што Живога замишљате с мртвима? јер је као Бог васкрсао из гроба.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

(Тројици) Поклонимо се Оцу, и Сину Његовом, и Светоме Духу; Светој Тројици у једној суштини, кличући са Серафимима: Свет, Свет, Свет јеси Господе.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Родивши Животодавца, Дјево, Адама си од греха избавила, а Еви си радост уместо жалости дала; а из Тебе рођени Бог и човек, упути к животу отпале од живота.

Алилуја, алилуја, алилуја, слава Теби Боже. *(Трипут)*

Мала јектенија

Ђакон (Свештеник): Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Појци: Теби, Господе.

Свештеник: Јер си Ти Цар мира, Христе Боже наш, и Теби славу уносимо, са беспочетним Твојим Оцем, и пресветим и благим и животворним Твојим Духом, сада и увек, и у векове векова.

Појци: Амин.

Сједален, 1. глас

Јосиф, измоливши од Пилата пречасно Тело, обвија га плаштаницом чистом, и божанским ароматима миропомазује, и полаже у нови гроб. Отуда, уранивши Мироносице жене, завапише: Покажи нам, као што си предказао, Христе, Васкрсење.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Покажи нам, као што си предказао, Христе, Васкрсење.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Ужаснуше се хорови Анђелски, гледајући Онога који седи у наручју Оца, како се у гроб полаже, као мртав Бесмртни! Њега војске Анђела окружују и славе с мртвима у Аду, као Творца и Господа.

Псалам 50.

Чтец: Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој и по обилном милосрђу Свом очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње своје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних, а Ти си праведан у речима Својим и чист у суду Своме. Гле, у безакоњима се зачех, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне свемудрости Своје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се прену кости потрвене. Одврати лице Своје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто сагради у мени, Боже, и Дух прав обнови у мени. Не одгурни ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и духом владалачким учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога; обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори уста моја, и она ће казивати славу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и смерно Бог неће одбацити. По доброти Својој, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови јерусалимски. Онда ће Ти бити миле жртве правде, приноси и жртве паљенице; тада ће метати на жртвеник Твој теоце.

Канон

Прва песма, 6. глас

Ирмос: Онога који је некада таласима морским покрио гонитеља мучитеља, под земљу (данас) сакрише потомци онда спасених. Но ми, као девојке, певајмо Господу: Јер се славно прослави.

Слава Теби, Господе, слава Теби.

Господе Боже мој, исходну и надгробну песму певам Теби, Који си ми погребом твојим отворио улазе живота, и смрћу смрт и Ад умртвио.

Слава Теби, Господе, слава Теби.

Тебе горе на престолу, и доле у гробу, Спасе мој, схватајући сва надсветска и подземна бића, потресаху се због твог умртвљења, јер си надумно виђен мртав, Живоначалниче.

Слава Оцу и Сину и Светој Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Да испуниш све славом својом, сишао си у дубину земље; јер од Тебе се не утаји састав мој који је у Адаму; и погребен, мене иструдела новотвориш Човекољупче.

Катавасија: Онога који је некада таласима морским покрио гонитеља мучитеља, под земљу (данас) сакрише потомци онда спасених. Но ми, као девојке, певајмо Господу: Јер се славно прослави.

Трећа песма, 6. глас

Ирмос: Тебе који си на водама обесио сву земљу незадржно, твар видевши на Голготи обешена, ужасом многим би обузета, вапијући: Нема светога, осим Тебе, Господе.

Слава Теби, Господе, слава Теби.

Симболе погребена твога показао си, умноживши виђења; а сада тајне твоје богочовечно си разјаснио, и онима у Аду, Владико, који вапију: Нема светога, осим Тебе, Господе.

Слава Теби, Господе, слава Теби.

Раширио си руке, и сјединио си раније растављене. А савијањем, Спасе, у плаштаници и гробу разрешио си оковане који вапију: Нема светога, осим Тебе, Господе.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Гробом и печатима, обухваћен си добровољно, Несместиви, јер си богоделатно у делима показао силу твоју, онима који поју, Човекољупче: Нема светога, осим Тебе, Господе.

Катавасија: Тебе који си на водама обесио сву земљу незадржно, твар видевши на Голготи обешена, ужасом многим би обузета, вапијући: Нема светога, осим Тебе, Господе.

Мала јектенија

Ђакон (Свештеник): Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Појци: Теби, Господе.

Свештеник: Јер си Ти Бог наш, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек, и у векове векова.

Појци: Амин.

Сједален, 1. глас

Појац: Војници, Спасе, који чуваху гроб твој, постадоше као мртви од блистања јавившег се Анђела, који проповедаше женама васкрсење. Тебе славимо трулежи уништитеља, Теби припадамо васкрсломе из гроба, и јединоме Богу нашем.

Четврта песма, 6. глас

Ирмос: Авакум провидевши твоје на Крсту смирење, у екстази клицаше: Ти си пресекао државу моћнога, Добри, заједничарећи са онима у Аду, као свемоћан.

Слава Теби, Господе, слава Теби.

Седми дан осветио си данас, којег си раније благословио престанком од дела; јер ствараш све и сва, и новотвориш суботствујући, Спасе мој, и оживљавајући.

Слава Теби, Господе, слава Теби.

Снагом бољег, којим си Ти победио, душа твоја од тела се разлучи, раскидајући двојне везе, смрти и Ада, силом твојом, Логосе.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Ад сретнувши Те, Речи, угорча се, гледајући човека обожена, ранама покривена, и Свемоћноделатна, па од страшног виђења, погибе.

Катавасија: Авакум провидевши твоје на Крсту смирење, у екстази клицаше: Ти си пресекао државу моћнога, Добри, заједничарећи са онима у Аду, као свемоћан.

Пета песма, 6. глас

Ирмос: Видевши Исаија незалазну светлост твога Богојављења, Христе, које се милостиво према нама догодило, јутрењујући од ноћи, клицаше: Васкрснуће мртви, и устаће они који су у гробовима, и сви на земљи обрадоваће се.

Слава Теби, Господе, слава Теби.

Ново твориш земнородне, Творче, поставши земљан, и плаштаница и гроб објављују, Речи, тајну која Ти је саприсутна; јер Благоразумни саветник, представља савет Онога који Те је родио, и у Теби ме величанствено новотвори.

Слава Теби, Господе, слава Теби.

Смрћу смртно, и погребом трулежно претвараш, јер нетљено твориш богодолично, обесмрћујући што си примио; јер тело твоје не виде трулежи, Владико, нити душа твоја чудесним начином у Аду не би остављена.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Из безбрачне произишав, и прободен у ребра, Створитељу мој, из њих си учинио обновљење Еве, поставши Адам; уснувши натприродно сном природноживим, и живот подигавши из сна и трулежи, као Свемоћан.

Катавасија: Видевши Исаија незалазну светлост твога Богојављења, Христе, које се милостиво према нама догодило, јутрењујући од ноћи, клицаше: Васкрснуће мртви, и устаће они који су у гробовима, и сви на земљи обрадоваће се.

Шеста песма, 6. глас

Ирмос: Би прогутан, али не задржан у утроби китовој Јона. Јер носећи праобраз Тебе Који си страдао и погребу предан био, као из одаје, из звери изиђе, и говораше стражи: Ви који чувате сујетно и лажно, милост сте себи изгубили.

Слава Теби, Господе, слава Теби.

Убијен си био, али се ниси одвојио, Речи, од тела које си примио, јер ако се и разори храм твој у време страдања, али и тако једна беше Ипостас Божанства и тела твога. Јер у обома Један си Син, Речи Божија, Бог и човек.

Слава Теби, Господе, слава Теби.

Човекоубиствен, но не богоубиствен би пад Адамов; јер ако и пострада тела твога земљана суштина, али Божанство остаде нестрадално; а трудежно твоје на нетрудежно си променио, и васкрсењем показао си извор живота нетрудежног.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Царује Ад, али не влада вечно над родом човечијим, јер Ти, положивши се у гроб, Моћни, живоначалном десницом браве смрти си развалио, и проповедао си тамо уснуlima од века, нелажно избављење, поставши, Спасе, прворођени из мртвих.

Катавасија: Би прогутан, али не задржан у утроби китовој Јона. Јер носећи праобраз Тебе Који си страдао и погребу предан био, као из одаје, из звера изиђе, и говораше стражи: Ви који чувате сујетно и лажно, милост сте себи изгубили.

Мала јектенија

Ђакон (Свештеник): Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Појци: Теби, Господе.

Свештеник: Јер си Ти Цар мира, Христе Боже наш, и Теби славу уносимо, са беспочетним Твојим Оцем, и пресветим и благим и животворним Твојим Духом, сада и увек, и у векове векова.

Појци: Амин.

Сједален, 6. глас

Појац: Онај који је бездан закључао гледа се мртав, и смирном и плаштаницом обавијен у гроб се полаже, као смртан Бесмртник. Жене пак дођоше да Га помажу миром, плачући горко и вапијући: Ова је преблагословена Субота, у којој Христос уснувши, васкрснуће тридневан.

Икос, 6. глас

Појац: Онај који све садржи, узнесе се на Крст, и сва твар рида; видећи Њега нага да виси на дрвету: Сунце зраке сакри, и звезде светлост одбацише, а земља са страхом многим потресаше се, и море побеже, и камење се распаде, а гробови многи се отворише, и усташе тела светих људи. Ад доле стење, и Јудеји се договарају да оклеветају Христово васкрсење. А

жене кличу: Ова је преблагословена Субота, у којој Христос уснувши, васкрснуће тридневан.

Седма песма, 6. глас

Ирмос: Неизрециво чудо! Онај који је у пећи избавио преподобне Младиће из пламена, полагаје се у гроб мртав, бездахан, на спасење нас који певамо: Избавитељу Боже, благословен јеси.

Слава Теби, Господе, слава Теби.

Рањен би Ад, примивши у срце, Рањенога копљем у ребра; и стење огњем божанским уништаван, на спасење нас који певамо: Избавитељу Боже, благословен јеси.

Слава Теби, Господе, слава Теби.

Сјајан гроб! јер примивши у себе Створитеља као спавајућег, показа се божанска ризница живота, на спасење нас који певамо: Избавитељу Боже, благословен јеси.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Законом умирућих, полагање у гроб прима Живот свих, и њега показује извором васкрсења, на спасење нас који певамо: Избавитељу Боже, благословен јеси.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Једно беше Божанство Христово у Аду, и у гробу, и у Рају, неразднојно са Оцем и Духом, на спасење нас који певамо: Избавитељу Боже, благословен јеси.

Катавасија: Неизрециво чудо! Онај који је у пећи избавио преподобне Младиће из пламена, полагаје се у гроб мртав, бездахан, на спасење нас који певамо: Избавитељу Боже, благословен јеси.

Осма песма, 6. глас

Ирмос: Нек иступи из себе дрхтећи небо, и нек се затресу темељи земље, јер гле у мртве се рачуна Онај који живи на висинама; и у гроб мали прима се као странац; Њега Младићи благословите, свештеници појте, народи преузносите, у све векове.

Слава Теби, Господе, слава Теби.

Разруши се пречисти храм, а васпоставља палу скинију: јер Адаму првоне, Други, Који на висинама живи, сиђе до Адових ризница; Њега Младићи благословите, свештеници појте, народи преузносите, у све векове.

Слава Теби, Господе, слава Теби.

Престаде смелост Ученика, а Ариматејац Јосиф првенствује; јер гледајући мртва и нага, Бога над свима, измољава и сахрањује, кличући: Младићи благословите, свештеници појте, народи преузносите, у све векове.

Благосиљамо Оца и Сина и Светога Духа, Господа, и сада и увек и у векове векова. Амин.

О чудеса нових! О доброте! О неизразивог стрпљења! Јер вољно се под земљом запечаћује, Онај који живи на висинама, и као варалица Бог бива клеветан; Њега Младићи благословите, свештеници појте, народи преузносите, у све векове.

Хвалимо, благосиљамо, клањамо се Господу, појући и преузносећи у све векове.

Катавасија: Нек иступи из себе дрхтећи небо, и нек се затресу темељи земље, јер гле у мртве се рачуна Онај који живи на висинама; и у гроб мали прима се као странац; Њега

Младићи благословите, свештеници појте, народи преузносите, у све векове.

Девета песма, 6. глас

Ирмос: Не ридај мене, Мати, гледајући у гробу Сина, кога си у утроби бесемено зачала; јер ћу васкрснути и прославићу се, и узнећу у слави, непрестано као Бог, оне који Те вером и љубављу величају.

Слава Теби, Господе, слава Теби.

У страном твоме порођају, избегавши болове натприродно, бејаш блажена, Беспочетни Сине; а сада Тебе, Боже мој, гледајући бездахна мртва, мачем жалости прободена сам страшно; но васкрсни, да се узвеличам.

Слава Теби, Господе, слава Теби.

Земља ме покрива по мојој вољи, но страше се Адови вратари, Мати, видећи Ме одевена у окрвављену хаљину освете; јер, поразивши непријатеље Крстом као Бог, васкрснућу одмах, и узвеличаћу Те.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Нек се радује твар, нек се веселе сви земнородни, јер непријатељ Ад би оплећен; жене с миром нека сусрећу, јер избављам свородног Адама са Евом, и у трећи дан ћу васкрснути.

Катавасија: Не ридај мене, Мати, гледајући у гробу Сина, кога си у утроби бесемено зачала; јер ћу васкрснути и прославићу се, и узнећу у слави, непрестано као Бог, оне који Те вером и љубављу величају.

Мала јектенија

Ђакон (Свештеник): Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Појци: Теби, Господе.

Свештеник: Јер си Ти Бог наш, и Теби славу узносимо, са беспочетним Твојим Оцем, и пресветим и благим и животворним Твојим Духом, сада и увек, и у векове векова.

Појци: Амин.

Светилан, 2. глас

Ђакон (Свештеник): Свет је Господ Бог наш.

Појци: Свет је Господ Бог наш.

Ђакон (Свештеник): Јер је свет Господ Бог наш.

Појци: Свет је Господ Бог наш.

Ђакон (Свештеник): Бог наш је изнад свих народа.

Појци: Свет је Господ Бог наш.

Хвалитне, стихире на 4, 2. глас

Чтец: Све што дише нека хвали Господа.

Појац: Све што дише нека хвали Господа. Хвалите Господа с небеса, хвалите Га на висинама. Теби приличи хвала, Боже.

Хвалите Га сви Анђели Његови, хвалите Га све Силе Његове, Теби приличи хвала, Боже.

Чтец: Хвалите Га, сунце и месече; хвалите Га, све звезде и светлости. Хвалите Га, небеса над небесима, и вода која је изнад небеса, нека хвали Име Господње.

Јер Он рече, и постадоше; Он заповеди, и саздаше се.

Постави их до века, и у вавек века; заповест постави, и неће проћи.

Хвалите Господа на земљи, змајеви, и сви бездани.

Огањ, град, снег, слана, ветар бурни, који творите реч Његову.

Горе и сви хумови, дрвеће родно, и сви кедри.

Звери и сва стока, гмизавци и птице крилате.

Цареви земаљски и сви народи, кнезови и све судије земаљске.

Момци и девојке, старци са децом, да хвале Име Господње. Јер се узнесе Име Њега Јединога.

Слава је Његова на земљи и на небу. И уздигнуће моћ народа Свога, песму свима вернима Његовим, синовима Израилевим, народу који се приближују Њему.

Певајте Господу песму нову, хвала је Његова у Цркви верних.

Да се узвесели Израил Створитељу своме, и синови Сиона обрадоваће се Цару своме.

Да хвале Име Његово у хору, уз бубањ и псалтир да Му псалмопоју.

Јер Господ благоволе народ Његов, и узнеће кротке у спасење.

Похвалиће се преподобни у слави, и обрадоваће се на постељама својим.

Узношења Божја су у устима њиховим, и мачеви двосекли су у рукама њиховим, да учине освету међу незнабошцима, изобличење међу народима.

Да вежу цареве њихове у ланце, и славне њихове за руке окове железне.

Да изврше на њима суд написан, слава ће ова бити свима вернима Његовим.

Хвалите Бога у светима Његовим, хвалите Га у тврђи Силе Његове.

Хвалите га за многе моћи Његове, хвалите Га по мноштву величанства Његовог.

Данас гроб држи Онога, Који држи у руци твар; камен покрива Онога који врлином покрива небеса; Живот спава, и Ад дрхти, и Адам од окова бива разрешен. Слава твоме домостроју, којим извршивши сво вечно упокојење, даровао си нам, (Боже) свесвето из мртвих твоје васкрсење.

Хвалите Га уз глас трубни, хвалите Га уз псалтир и гусле.

Какав је то гледани призор? Какав је то садашњи одмор? Цар векова, извршивши страдањем домострој, у гробу суботствује, дарујући нам ново суботствовање. Њему ускликнимо: Васкрсни Боже, суди земљи, јер Ти царујеш до века, имајући неизмерну велику милост.

Хвалите Га уз бубањ и у хору, хвалите Га уз струне и органе.

Ходите да видимо Живот наш који у гробу лежи, да би оне који у гробовима леже оживео. Ходите данас сви који гледате уснулог потомка Јудиног, пророчки Њему ускликнимо: Легавши уснуо си као лав, ко ће Те подићи, Царе? Но васкрсни самовласно, Који си дао Себе драговољно за нас. Господе, слава Теби.

Хвалите Га уз јасне кимвале, хвалите Га уз кимвале с поклицима. Све што дише нека хвали Господа.

6. глас

Проси Јосиф тело Исусово, и положи га у нови свој гроб; јер требаше Он из гроба, као из ложнице да изађе. Ти који си разорио моћ смрти, и људима отворио врата рајска, Господе, слава Теби.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Данашњи дан тајно прасликоваше велики Мојсије говорећи: И благослови Бог дан седми. Јер то је благословена Субота; она је дан одмора, у којем почину од свих дела својих Јединородни Син Божији, домостројем кроз смрт телом суботствовавши. И у оно што би враћајући се опет васкрсењем, дарова нам живот вечни, као једини благ и Човекољубац.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Преблагословена Си Богородице Дјево. Јер Рођеним од Тебе Ад би оплењен, Адам би поново призван, проклетство умртвљено, Ева ослобођена, смрт усмрћена, и ми оживесмо. Тога ради певајући кличемо: Благословен Христос, Бог наш, који си тако благоизволео, слава Теби.

Велико Славословје

Свештеник: Слава Теби Показавшему нам светлост.

Чтец: Слава на висини Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти, ради велике славе Твоје. Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе. Господе Боже, Јагње Божје, Сине Очев, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света, прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас. Јер си Ти једини Свет, Ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века.

Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагрехих Теби. Господе, Теби прибегох, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Јер је у Теби извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају.

Удостој, Господе, да се у овај дан без греха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших; и хваљено је и прослављано Име Твоје у векове. Амин.

Да буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе.

Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим.

Благословен си, Владико, уразуми ме законима Твојим.

Благословен си, Свети, просветли ме законима Твојим.

Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби.

Господе, Теби прибегох, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Јер је у Тебе извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. *(Трипут)*

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин. Свети Бесмртни, помилуј нас.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас.

Свештеник се облачи у пуно свештеничко одјејање, и излази са светим Еванђељем, и са Плаштаницом врши се трократни опход око цркве, уз појање: Свети Боже...

Свештеник: Пазимо! Мир свима. Премудрост!

Тропар, 2. глас

Појци: Благолики Јосиф, с дрвета скинувши пречисто тело твоје, плаштаницом чистом и мирисима га обави, у гробу новом сахранивши положи.

Чтец: Тропар Пророштва, глас други.

Појци: Христe, Који држиш све крајеве, изволио си да будеш гробом држан, да би из Адових жвала избавио човечанство, и васкрснувши оживео нас, као Бог бесмртан.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Христe, Који држиш све крајеве, изволио си да будеш гробом држан, да би из Адових жвала избавио човечанство, и васкрснувши оживео нас, као Бог бесмртан.

Читање из Пророштва

Ђакон (Свештеник): Пазимо!

Чтец: Прокимен, глас четврти: Васкрсни, Боже, помози нам, и избави нас, ради славе Имена Твога.

Појци: Васкрсни, Боже, помози нам, и избави нас, ради славе Имена Твога.

Чтец: Боже, ушима нашим слушамо, и оци нам наши проповедаше.

Појци: Васкрсни, Боже, помози нам, и избави нас, ради славе Имена Твога.

Чтец: Васкрсни, Боже, помози нам.

Појци: И избави нас, ради славе Имена Твога.

Ђакон (Свештеник): Премудрост!

Чтец: Читање из Пророштва Језекиљевих.

Ђакон (Свештеник): Пазимо.

Чтец: Рука Господња дође нада ме, и Господ ме изведе у духу, постави ме усред поља, које бијаше пуно кости. И проведе ме покрај њих унаоколо, и гле, бијаше их врло много у пољу, и гле, бијаху врло сухе. И рече ми: сине човјечи, хоће ли оживјети ове кости? А ја рекох: Господе Господе, ти знаш. Тада ми рече: пророкуј за те кости, и кажи им: сухе кости,

чујте ријеч Господњу. Овако говори Господ Господ овијем костима: гле, ја ћу метнути у вас дух, и оживјећете. И метнућу на вас жиле, и обложићу вас месом, и навући ћу на вас кожу, и метнућу у вас дух и оживјећете, и познаћете да сам ја Господ. Тада стадох пророковати, како ми се заповједи; а кад пророковах наста глас, и гле потрес, и кости се прибираху свака ка својој кости. И погледах, и гле, по њима изидоше жиле и месо, и озго се кожа навуче; али духа не бјеше у њима. Тада ми рече: пророкуј духу, пророкуј, сине човјечји, и реци духу: овако вели Господ Господ: од четири вјетра дођи, душе, и дуни на ове побијене да оживе. И пророковах, како ми се заповједи и уђе у њих дух, и оживјеше, и стадоше на ноге, бјеше војска врло велика. Тада ми рече: сине човјечји, ове су кости сав дом Израиљев; гле, говоре: посахнуше кости наше и прође надање наше, пропадосмо. Зато пророкуј, и кажи им: овако вели Господ Господ: ево, ја ћу отворити гробове ваше, и извешћу вас из гробова ваших, народе мој, и доведићу вас у земљу Израиљеву. И познаћете да сам ја Господ, кад отворим гробове ваше, и изведем вас из гробова ваших, народе мој. И метнућу дух свој у вас да оживите, и населићу вас у вашој земљи, и познаћете да ја говорим и чиним, говори Господ.

Читање из Апостола

Ђакон (Свештеник): Пазимо!

Свештеник: Мир свима.

Појци: И духу твоме.

Ђакон (Свештеник): Премудрост!

Чтец: Прокимен, глас седми: Васкрсни, Господе Боже мој, нека се узвиси рука твоја, не заборави сасвим убогих твојих.

Појци: Васкрсни, Господе Боже мој, нека се узвиси рука твоја, не заборави сасвим убогих твојих.

Чтец: Хвалићу Те, Господе, свим срцем мојим, јављаћу сва чудеса твоја.

Појци: Васкрсни, Господе Боже мој, нека се узвиси рука твоја, не заборави сасвим убогих твојих.

Чтец: Васкрсни, Господе Боже мој, нека се узвиси рука твоја.

Појци: Не заборави сасвим убогих твојих.

Ђакон (Свештеник): Премудрост.

Чтец: Читање из **Прве посланице Коринћанима** **светога апостола Павла** [1. Коринћанима 5:6-8, Галатима 3:13-14].

Ђакон (Свештеник): Пазимо.

Чтец: Браћо, не знате ли да мало квасца све тијесто укисели? Одбаците, дакле, стари квасац, да буде ново тијесто, као што сте бесквасни. Јер и Пасха наша, Христос, жртвова се за нас. Зато да празнујемо не у квасцу старом, ни у квасцу злоће и неваљалства, него у бесквасним хљебовима искрености и истине. Христос нас је искупио од проклетства закона поставши за нас проклетство, јер је написано: Проклет сваки који виси на дрвету; да на многобошцима буде благослов Авраамов у Христу Исусу, да примимо обећање Духа кроз вјеру.

Свештеник: Мир теби.

Чтец: И духу твоме.

Свештеник: Премудрост.

Чтец: Алилуја, алилуја, алилуја!

Појци (5. глас): Алилуја, алилуја, алилуја!

Чтец: Да васкрсне Бог и да се расеју непријатељи Његови.

Појци: Алилуја, алилуја, алилуја!

Чтец: Као што ишчезава дим да ишчезну, као што се топи восак на домаку огња.

Појци: Алилуја, алилуја, алилуја!

Чтец: Тако да погину грешници од Лица Божијег.

Појци: Алилуја, алилуја, алилуја!

Еванђеље

Ђакон (Свештеник): Премудрост, смерно стојмо, чујмо свето Еванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Појци: И духу твоме.

Свештеник: Читање **светог Еванђеља од Матеја** [Матеј 27:62-66].

Појци: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Ђакон (Свештеник): Пазимо.

Свештеник: Сутрадан пак по петку сабраше се првосвештеници и фарисеји код Пилата говорећи: Господару, сјетисмо се да онај варалица каза још за живота: Послије три дана устаћу. Зато заповејди да се утврди гроб до трећег дана да не дођу како ученици његови ноћу, да га не украду и не кажу народу: Устаде из мртвих; и биће посљедња превара гора од прве. Рече им Пилат: Имате стражу, идите те утврдите како знате. А они отишавши утврдише гроб са стражом и запечатише камен.

Појци: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Јектенија

Ђакон (Свештеник): Помилуј нас, Боже, по великој милости својој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Појци: Господе, помилуј. *(Трипут)*

Ђакон (Свештеник): Још се молимо за благоверни и христољубиви род наш и за све православне хришћане.

Појци: Господе, помилуј. *(Трипут)*

Ђакон (Свештеник): Још се молимо за преосвештеног епископа нашег (ИМЕ), и за сву у Христу браћу нашу.

Појци: Господе, помилуј. *(Трипут)*

Ђакон (Свештеник): Још се молимо за браћу нашу, свештенике, ђаконе, и за све у Христу братство наше. *(у манастиру: Још се молимо за настојатеља ове свете обитељи (ИМЕ), и за све у Христу братство његово.)*

Појци: Господе, помилуј. *(Трипут)*

Ђакон (Свештеник): Још се молимо за милост, живот, мир, здравље, спасење, похођење, опроштај и отпуштење грехова слугу Божјих, браће овога светог храма *(у манастиру: ове свете обитељи).*

Појци: Господе, помилуј. (*Трипут*)

Ђакон (Свештеник): Још се молимо за блажене и незаборавне свете патријархе православне, за благочестиве царе и благоверне царице, за осниваче овога светога Храма (у манастиру: свете обитељи ове), и за све до сада преминуле православне оце и браћу нашу који овде почивају, и за православне свуда.

Појци: Господе, помилуј. (*Трипут*)

Ђакон (Свештеник): Још се молимо за оне који плодове доносе и добро творе у светом и свечасном храму овоме (манастиру), за оне који се труде, који поју, и за присутни народ, који очекује од Тебе велику и богату милост.

Појци: Господе, помилуј. (*Трипут*)

Свештеник: Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Појци: Амин.

Ђакон (Свештеник): Допунимо јутарњу молитву своју Господу.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Појци: Господе, помилуј.

Ђакон (Свештеник): Сав дан савршен, свет, миран и безгрешан, од Господа молимо.

Појци: Подај, Господе.

Ђакон (Свештеник): Анђела мира, верног вођу, чувара душа и тела наших, од Господа молимо.

Појци: Подај, Господе.

Ђакон (Свештеник): Опроштај и отпуштење грехова и сагрешења наших, од Господа молимо.

Појци: Подај, Господе.

Ђакон (Свештеник): Добро и корисно душама нашим, и мир свету, од Господа молимо.

Појци: Подај, Господе.

Ђакон (Свештеник): Остало време живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Појци: Подај, Господе.

Ђакон (Свештеник): Крај живота нашега да буде хришћански, без бола, непостидан, миран, и да добар одговор дамо на Страшном Христовом суду, молимо.

Појци: Подај, Господе.

Ђакон (Свештеник): Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Појци: Теби, Господе.

Свештеник: Јер си Ти Бог милости, и милосрђа, и човекољубља, и Теби славу узносимо, са Оцем и Сином и Светим Духом, сада и увек и у векове векова.

Појци: Амин.

Свештеник: Мир свима.

Појци: И духу твоме.

Ђакон (Свештеник): Главе своје Господу приклонимо.

Појци: Теби, Господе.

Свештеник: Јер си Ти Бог милости, и милосрђа, и човекољубља, и Теби славу узносимо, са Оцем и Сином и Светим Духом, сада и увек и у векове векова.

Појци: Амин.

Отпуст

Свештеник: Премудрост!

Појци: Оче (свети владико), благослови.

Свештеник: Благословен Бог наш сада и увек и у векове векова.

Појци: Амин. Утврди, Боже, свету православну веру православних хришћана у векове векова.

Свештеник: Пресвета Богородице, спаси нас.

Појци: Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, тебе што Бога Реч непорочно роди, сушту Богородицу величамо.

Свештеник: Слава Теби Христе Боже, надо наша, слава Теби.

Појци: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. *(Трипут)*

Оче (свети владико), благослови.

Свештеник: Христос истинити Бог наш, који је ради спасења света претрпео пљувања, бијења, ударања, крст и смрт, молитвама Пречисте своје Матере и свих Светих, да нас помилује и спасе као благ и човекољубив.

Појци: Амин.

Свештеник: Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, спаси и помилуј нас.

Појци: Амин.

Након отпуста, верни прилазе да целивају Плаштаницу.